

ærede. Finansminister kan give. Der er altsaa 13 Mill. Kr.s Underskud. Af disse 13 Millioner mener jeg, de 3 gaa bort, idet der sikkert vil komme saa meget forøget Indtægt som 3 Mill. Kr. i Forhold til det budgetterede. Jeg tror ogsaa, at jeg har den højttærede Finansminister med mig heri. Derved komme vi altsaa ned fra de 13 Millioner til 10 Mill. Kr. Men dernæst kan jeg ikke regne disse 3 Mill. Kr.s ekstraordinære krigsministerielle Udgifter med. De skulle jo afholdes af Statens Formue, og følgelig komme vi ned med nye 3 Mill. Kr., hvorved Underskuddet i Virkeligheden kun bliver 7 Mill. Kr. Men saa er der ganske vist det, at den bortfaldende Kultold maa lægges til, og vi komme altsaa med de 900,000 Kr. op igen til 7,900,000 Kr., og hvis man skal tage Husmandsobligationernes mulige Ikke-Salg med i Betragtning, idet jeg vil være saa kulant som muligt, vil man komme op til saadant noget som 9,100,000 Kr. Men saa er der til Gengæld ikke medregnet paa Indtægtssiden, hvad man jo saa mange Gange er gaaet ud fra i denne Sag, at der paa Indkomst- og Formueskatten kunde indvindes noget mere, i alt Fald henved 1 Mill. Kr. mere, ved en forbedret Ligning. Uden at jeg i mindste Maade vil gaa ind paa, hvor Fejlen ved Ligningen ligger, hvem der unddrager sig Skatten eller ikke, er det fra alle Sider indrømmet, at en bedre Ligning kan tilvejebringes og derved ogsaa en større Indtægt paa Indkomst- og Formueskatten. Man vil da se, at det ingenlunde er 13 Mill. Kr., det drejer sig om, men et mindre Beløb, saadant noget som 7 eller 8 Mill. Kr., der skal skaffes til Veje paa det næste Aars Finanslov.

Man vil maaske sige: Ja, men der kommer andre Udgifter, de Udgifter, som bevilges gennem særlige Love, der vedtages i det andet Ting og komme herop og ogsaa blive vedtagne her. Ja, det er sandt — hvis man vedtager dem! Men det kunde dog ogsaa tænkes, at man tager det Hensyn, at man i alt Fald er sparsommelig overfor nye Udgifter, saa at man ikke gaar med til dem, undtagen den yderste Fornødenhed ligger for, og ellers afholder sig fra dem og venter med at stille Forlangender til bedre Tider. Man maa dog huske paa, at det gælder at paalægge nye Skatter. Hvad man ellers vilde gøre, er noget for sig selv; men naar det kræves, at denne Finanslovs Balance skal tilvejebringes ved Hjælp af nye Skatter, er der dog stor Grund til at tage alle Forhold med i Betragtning og saa vidt muligt und-

gaa at komme til nye Skatter og nye Byrder for en Befolkning, som dog ingenlunde er heldigt stillet i dette Øjeblik. Jeg kan godt forstaa, at den højttærede Finansminister vil slaa Æg i Stykker, naar han skal lave en Omelet; men jeg har en Fornemmelse overfor ham, som om han kun vil slaa Æg i Stykker og derved gøre et Rabalder, som i Virkeligheden ikke er den Omelet værd, han til Slut faar lavet, og det vil jeg altsaa fraraade det høje Ting at være med til og tilraade, at man ved den Behandling af Skattelovene, som kommer, ser hen til, at Balancen ikke ser ganske saadan ud, som det synes efter det foreliggende Finanslovsforslag.

Nu er det Spørgsmaal rejst fra to Sider, baade fra Højres Side og fra frikonservativ Side, om man da skulde gaa til en midlertidig Finanslov. Ja, saaledes som det er fremsat af de ærede Talere, forstaaer jeg det paa den Maade, at det kun er en ærbødig Henstilling fra disse baade med Regeringen beslægtede og overfor Regeringen venligsindede Grupper, saa at man kun vil gaa dertil, hvis Regeringen selv ønsker det. Men jeg kan ikke tænke mig, at Regeringen ønsker det. Jeg kan ikke tænke mig, at denne Regering skulde ønske at vende tilbage til en midlertidig Finanslov; men dette faa vi jo at høre, naar Regeringen faar udtalt sig. Saaledes som Finanslovsforslaget foreligger, er der ingen Nødvendighed derfor. Man kan jo vedtage dette Finanslovsforslag med Underskuddet og saa bagefter anstille alle de Undersøgelser, man vil, med Hensyn til det forrige Aars Regnskab, for saa vidt det kan foreligge for det Udvalg, der er nedsat om Skattelovene, og man kan saa tage, hvad man finder begrundet, i Betragtning ved Behandlingen af Skattelovene. Det er ikke nødvendigt af den Grund at faa en midlertidig Finanslov. Og hvis Meningen med denne midlertidige Finanslov desuden skal være at underkaste Finanslovsforslaget en grundig Revision fra Landstingets Side, komme vi ind paa en ganske ny Statspraksis, en ganske anden end den, vi hidtil have kendt. Der gives Lande, hvor Landstinget, eller hvad der svarer dertil, i Frankrig f. Eks. Senatet, i Virkeligheden optræder paa samme Maade som det folkevalgte Kammer og altsaa gennemgaar Finanslovsforslaget Punkt for Punkt. I indeværende Aar erindrers jeg, at Senatet i Frankrig vist først endte sin Behandling af Finanslovsforslaget i Marts Maaned, og at der som Følge deraf maatte vedtages det, man kalder Polyte dele, tre